

Sangen om Mandemarke

Melodi: Tørresnoren (Knud Vad Thomsen 1955)

Mandemarke, Mandemarke – ligger skønt på Høje Møn
bagved klint og skov og bakke og med udsyn over øen.
Gamle gårde, husmandssteder – granlund, fold og gadekær,
rytterskole, kønne stræder – grønt og malerisk er her.

Mandemarke, Mandemarke – med idyl og frodighed,
urtehave, mindre parker, skabt med fantasi og flid.
Høje kamme kranser byen, og fra Høvbleg's overdrev
vandrer blikket frit fra Rygen og til fyr på Gedser Rev.

Mandemarke, Mandemarke – Gunhildsbjerg og mosedrag,
kvæg og heste ser man sparke frit omkring i luntetrav.
Rådyr, ræve og fasaner hører også med til byen,
ugle, våger, gæs og svaner svæver stolte under sky'n.

Mandemarke, Mandemarke – boplads gennem tusind år,
fund og sagn og gulne arke vidner nu om liv og kår.
Her har oldtidsbønder pløjet, hugget flint og bygget grav,
her har småfolk slidt og døjet hoveriets hårde krav.

Mandemarke, Mandemarke – skutter sig mod frost og tøj,
vintrene kan være barske ved den kolde Østersø.
Men skønt gusen skjuler vandet er det stemningsfuldt at gå
langs med Klinten og i sandet – eller blot på må og få.

Mandemarke, Mandemarke – i den lune sommervind,
glade børn og gamle knarke soler både krop og sind.
Møllebakken står på pæle i den korte, lyse nat,
Det er godt at bare dvæle – nu ta'r nattergalen fat!

Mandemarke, Mandemarke – her kan sjælen finde ro,
ryggen rettes, hånden bakes – her er frit og skønt at bo.
Byen åbner sig og favner, nye som vil slå sig ned,
faste folk og "Københavnere" mødes i samdrægtighed.

Mandemarke, Mandemarke – er et usædvanligt sted,
særpræg har det – så bevar det med dets liv og frugtbarhed.
Værn naturen, må vi kræve – skønsomt husene forny,
lad så Mandemarke leve som en dejlig, aktiv by.

Anne Grethe og Arne Lindahl